

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Becsek Aladár.

Főmunkatárs: **Cs. Szabó Kálmán.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 25 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Az iparosok egy panasza.

— Reformok a fegyenczipar terén. —

A börtönügy újabb fejlődése szerint humanisztikus szempontból kétségkívül igen helyes dolog az, hogy a fegyenczet hasznos munkával foglalkoztatják. A bűnös megjavításának hatalmas eszköze a munka, mihez még az is járul, hogy a fegyencz csekély bérét megtakaríthatja és így nem kénytelen kiszabadulása után a bűn karjaiba visszaesni.

Ezen emberbaráti törekvéssel azonban az iparosok, kivált a kisiparos osztály nem igen tud megbarátkozni. Iparoskongresszusok, ipartestületek és iparkamarák évek óta utalnak azokra a sujtó károkra, melyeket a fegyenczipar főleg a kisiparnak okoz. Állítják, hogy az államköltségen fentartott és az adózók filléreiből fizetett börtön-ipar a munkaerőt vagy ingyen kapja vagy a fegyencz részére félretett csekély bérrel dolgozik és így könnyen versenyezhet a nagy adóval terhelt és drágán fizetett segédmunkaerővel dolgozó kisiparossal. A kisiparosnak tönkre kell mennie, ha a megrendelő, ki az ugyanis kevés keresményt nyújtó árat sokalja, egyenesen a fegyintézetekhez fordulhat olcsóbb árak elérése végett, vagy ha a börtönmunka bérlője vagy maga a börtönvezetőség, mint eladó melléje helyezkedik el az országos vagy hetivásárok alkalmával. Az iparosok általában az ellen is tiltakoznak, hogy a fegyházban a gonosztevők ipart tanuljanak és a kiszabadult fegyencz az ott nyert oktatás alapján foglaljon helyet a képesítéshez kötött ipartűző iparosok sorában.

Az itt jelzett két egymástól eltérő irány-

nak, a börtönügy czélszerű berendezésének, nemkülönben az ipari érdekek megóvásának kiegyenlítésével már számos szaktanácskozmány foglalkozott és ezen kérdéssel foglalkozott nemrégiben a kereskedelemügyi és igazságügyi kormány is.

Aki közgazdászati bajaink kutforrását ismeri megvan győződve, hogy azok nagyrésze — onnan eredt, hogy az általunk szükségelt iparcikkek nagyrésztet külföldről hozzuk be és azokért tömérdek pénz vándorolt ki külföldre.

Nem foglalkozhatunk a jelen cikknek szűk keretében a magyar iparfejlesztési politika főadataival, de éppen a fegyenczipar szempontjából tanulhatunk valamit osztrák szomszédaink azon nyilatkozataiból, melyeket ottani szakértők bocsátottak közre, midőn osztrák gyártelepeknek Magyarországra átültetéséről volt szó. A nevezett szakértők ugyanis akkoriban azzal akarták megnyugtatni az osztrák közvéleményt, hogy a magyar vas- és fémipar némileg prosperálhat ugyan, de már a textilipar fenállhatási feltételei hazánkban igen sulyosak, az iparnak egy másik osztályára — az ugynevezett apró árukra nézve pedig — magyar ipar külön vámterület nélkül nem keletkezhetik, mert oly olcsó munkaerő, a milyen ezen iparhoz a jelen viszonyok között okvetlenül szükséges, Magyarország rendelkezésre nem áll.

Ha ez igaz — és úgy látszik, hogy e tekintetben az osztrák szakértőknek igazuk van — akkor iparkodnunk kellene ily árucikkek, legalább egyelőre a fegyintézetekben készíttetni, a fegyenczmunkát az ilyen cikkek gyártásával foglalkozó vállalatoknak bérbeadni, vagy ha más-kép a dolog nem sikerül, ily gyártást a börtönkormányzat által létesíttetni és addig foly-

tatni, míg erre megfelelő vállalkozó találkozik. Ily módon megtakaríthatjuk, azon összegeket, melyek eddig évenként külföldre vándorolnak, elérjük a börtönügyi politika humanisztikus céljait és felmentjük a hazai kisiparosokat azon sulyos verseny alól, mely annyi panaszra ad okot.

A felvetett eszme keresztülvitele komoly és szakszerű tanulmányt igényel, melynek a berendezési és befektetési módjaira és főleg költségeire is ki kell terjeszkedni, mert költség nélkül semminemű vállalat, tehát a börtönipar sem indítható meg.

Ily mozgalom és reform létesítéséhez okvetlenül szükséges, hogy az igazságügyi kormány a hazafias kereskedő világgal karöltve járjon el, mert ez ismeri a nagyközönség igényeit és az elérhető árakat és ez van hivatva a fegyenczipar termékeit továbbeladás végett átvenni.

Végtelen a sora a fegyintézetekben és börtönökben előállítható ily apró áruk, amelyeket nálunk a kisiparos nem gyárt, hanem amelyeket többnyire külföldről importálunk.

Példaképpen csak néhányat sorolunk fel:

Ugymint lártonage munkákat, foszformentes, tehát az egészségre ártalmatlan gyufákat és gyújtógyertyácskákat, továbbá nád-, juta- és kókuszfonadékokat, mint lábtörő és futószőnyegeket, továbbá lábtörőket kautsukból és egyéb durva kautsuk-munkákat, csiszoló, fényesítő, suroló üvegpapírt és vászont, durva faárukat, mint gereblyék, villák és lapátok, csónakok fából, fagyapot, durva vasárukat, mint kőszénlapátok és tartók, csattokat, kapsokát, gyűszűket, varró- és gombostűket, pléhdobozokat konzervek eltartására, papírsákokat és jegyzőkönyveket (no-

Az asszony imádkozik.*

— Irta: Herczeg Ferencz. —

I.

Nem történt meg, amit most elakarok mondani, csak álom volt. Valaki álmodott: egy ijedős, szerelmes asszony, miközben alkalmasint lidércnyomás gyötörte...

Éjfél volt és Magda, aki gyöngye lázzal feküdt le az este, egyszerre fölriadt álmából. Az éj némaságában egy irtóztató hang hallatszott, inkább állati üvöltés, mint emberi hang, olyan vérfagyasztó és bajjóslatu volt. És egyszerre megelevenedett az éj sötétsége is. Vörös lámpafény csillogott az ablakok alatt, a lépcsőn pedig egy nehéz testet czipeltek föl, nyöszörögve támolygó emberek. Aztán mélységes csend lett megint.

Az asszony a szíve rémült dobogásán olvasta a muló másodpercet. Nem tudott mozdulni, sem szólni, gondolkozni sem tudott, csak annyit érzett, hogy valami történt. Valami kimondhatatlan bánatos esemény. Egy többé soha jóvá nem tehető szerencsétlenség, amely ezermázsás, fekete terhével ránehezedik a rémülten dobogó szívére.

S most már tudta is: a férjét, Lajost, holtan hozták haza a vadászatról. A legkedvesebbik pajtása lőtte agyon, véletlenül...

Azt mondta Magda: Nem igaz, nem igaz! Hazugság — álom! Én most ágyamban fekszem, álmo-

* Mutatvány szerzőnek „Az első fecske” czímmel most megjelent könyvéből.

dom... De reggel fel fogok ébredni s akkor nem lesz igaz semmi!

Az apja meg az édes anyja ott álltak az ágya mellett. Sirtak vele, simogatták és beszéltek is hozzá.

— Kelj föl Magdánk, szegény Magdánk. Nem álom, hanem siralmas valóság: ifju urad holtan fekszik az ebédlő diványán.

Magára kapott valamit és odafutott az ajtóhoz: az ura ott feküdt a diványon, sápadtan, mozdulatlanul, összevérezve. Körülötte meg idegen emberek állottak, feketeruhás, fakóképű öreg emberek, akik fejükkel bölintgattak és halk kórusban sohajtották: óh, a szegény özvegyasszony!

Magda lábujjhegyen közeledett a divány felé.

— Lajos, kelj föl — mondta halk, remegő hangon. — Ez rossz tréfa ám...

Aztán maga is megborzadt attól a kiáltástól, a melyet hallatott. Térdre rogyott, rávetette magát a halott urára, hozzásimult és szenvedélyesen, szinte dühösen magához ölelte.

— Nem bánom, akár álom, akár valóság. Ha valóság, akkor együtt fognak bennünket eltemetni, ha meg álom, akkor együtt fogunk fölébredni...

Megint egyedül találta magát a néma sötétségben. Daczosan lehunyta a két szemét és aludni akart, álomra fordítani az eseményt és félálomban is érezte, hogy mellette van az ura hideg és mozdulatlan teste.

A lelke pedig végigkalandozott a közelmúlt emlékein.

Hat hónapos házasságok voltak. Még jóformán gyerekek voltak mind a ketten, mikor megfogadták, hogy egymáséi lesznek. Egykoruk voltak, Lajos ta-

lán félesztendővel idősebb, mint Magda... Mielőtt egymáséi lehetek volna, hosszú és elkeseredett küzdelemben próbálták ki a szerelmüket. Mindenki elenezte a házasságukat, az egész világ az ellenségeik sorába szegődött, még az édes szülőjük is. Hanem ősi szokás szerint a szerelmesek energiája végül mégis kifárasztotta az öregek ellenállását és megtarthatták a lakodalmat.

A hat hónap, ami aztán következett, úgy mult el, mint egyetlen tavaszi hajnal. Oly ifju volt akkor még a boldogságuk, hogy nem mertek benne hinni. Minden éjjel azt álmodták, hogy még iskolába járó gyermekek, akik az ablakon át kaczerkódnak egymással. Ha aztán felébredtek, megkönnyebbülten sohajtottak föl: de jó is ilyen öregnek lenni, férjnek és feleségnek, akiknek a csókjait nem tartja számon se a tanító, se a nevelőnő...

Minden eszébe jutott megint Magdának, mikor álmában ott feküdt a halott ura mellett. Tudta, hogy csak álmodik és mégis hideg szomorúság, majd sötét félelem vett erőt rajta. Föl akart ébredni küzdött a ködös ár ellen, amely akarata ellenére sodorta magával, de minden erőfeszítés után megbénultan hanyatlott vissza megint. Végül imádkozni kezdett kétségbeesésében. Csudálatosan zavaros inát mondott.

— Édes jó istenem, add, hogy álom legyen minden, ami most a lelkemet gyötri. És add, hogy fölébredjek megint és viláosság legyen körülöttem és béke a szívemben...

A kérése teljesült. Valaki megrázta a karját és a szíven megszűnt az az irtóztató nyomás. Az ágya mellett gyertya égett.

tes), fogkeféket, szivarszipkákat, mindenféle durvább anyagokból és papírból, mindenféle gyermekjátékokat, gombneműeket, nap- és esernyőket. Női fegyenczek részére a tollak fosztását, a csipkeverést és a zsákvarrást.

Belföld.

Községi segélyalapok. Az ujmunkástörvény értelmében minden községben munkas-segélyalapot kell szervezni, a melynek az a rendeltetése, hogy abból az önhibáján kívül megszorult gazdasági munkás a visszafizetés kötelezettségével, de mindig kamatmentesen, segínyt nyerhessen. Mivel a szegény napszámos emberre nagy jelentősége van ennek az intézménynek, a melynek révén ő télvíz idején — a mikor keresete nincsen, minden kamat, kezes, váltó nélkül kenyérré válót kaphat, — a földmívelésügyi miniszter sulyt helyez arra, hogy a munkástörvénynek ez a rendelkezése mindenütt mielőbb megvalósíttassék. Legutóbb Kisküküllő vármegyének a segélyalapokra vonatkozó szabályrendeletét erősítette meg s egyben négyezer korona államségélyt adott a kisküküllő-megyebeli segélyalapoknak. Eddig, a mint értesülünk, már 25 törvényhatóságban alakultak meg e községi segélyalapok, melynek támogatására a földmívelésügyi miniszter százezer koronát utalványozott.

A katonatisztek fizetésemelése. Wr Allg. Ztg. a tervezett katonatiszti fizetés emelésekről a következőket közli: A hadnagy, kinek fizetése eddig 600 frt volt, 840 frotot kap, a főhadnagy fizetése 720 frtról 1020 frtra, a II. oszt. századosé 900 frtről 1200 frtra, az I. oszt. századosé 1200 frtről 1500 frtra az őrnagyé 1680 frtről 2004 frtra emelkedik; az alezredekéket két fizetési osztályba sorozzák és pedig az egyik 2700, a másik 3000 frtot kap, az ezredes fizetése 3000 frtről 3600 frtra, a vezérőrnagyé 4200 frtről 5700 frtra, az altábornagyé 6300 frtről 7008 frtra emelkedik. A tábornagy fizetés változatlan marad. Az egész fizetésemelés 4 000 000 frtot vesz igénybe.

A hirdetési bélyeg eltörlése Magyarországon, mint sajnos minden dolog, számos összefüggésben van azzal, hogy Ausztriában mikor törlik el a hírlapbélyeget. A Magyar Ujságkiadók Országos Szövetsége megindította a mozgalmat a hirdetési bélyeg eltörlése érdekében. Memorandumában kifejtette mind

a pénzügyminiszter, mind pedig a kereskedelmi miniszter előtt, hogy a harminczkrajczáros hirdetési bélyeg igen lényegesen megakasztja az ipari és kereskedelmi produktumok propagálását, a kis embernek hirdetését rendkívül megdrágítja. Így pedig éppen akkor, a mikor tetemes pénzálzatok árán az ipart és kereskedelmet megteremteni és támogatni óhajjuk, egy elavult, régi osztrák pátens alapján szedett bélyeggel magunk benítjük meg a fejlődésnek azt a faktorát, mely nagy sikerrel járul ahhoz, hogy az ipar és kereskedelem fejlődhessék. E memorandumot a pénzügyminiszter igen kegyesen fogadta, a kereskedelmi miniszter nagyban támogadta, sőt mind a két helyen igen alaposan foglalkoztak a hirdetési bélyeg eltörlésének ügyével. De különösen a pénzügyminiszteriumban, a hol már régen megvolt a hajlandóság arra, hogy a magyar ipar fejlődése érdekében ezt a bélyegilletéket eltöröljék, a legkedvezőbb időt jelölték ki akkorára, a mikor Ausztriában a hírlapbélyeget eltörlik. Ez az idő most már elérkezett. Az új osztrák kormány a Reichsrath megnyitása alkalmából benyújtotta a törvényjavaslatot az ujságbélyeg megszüntetéséről, így már bizonyosra vehetjük azt, hogy Lukács pénzügyminiszter is benyújtja a már régen kész törvényjavaslatot a hirdetési bélyeg megszüntetéséről. Az ipari és kereskedelmi forgalom jelenleg ugyanis igen nehéz viszonyok közt tengődik, nem lehetetlen, hogy ez a kis segítség igen kedvező változásnak az inaugurálását jelentené.

A koronaértékről.

— Uj okmánybélyegek és váltóúrlapok. — Az üzleti könyvek vezetése. —

Az 1900. január elsején a koronaértékben való közkötelező számítás lép életbe, és noha a magánforgalomban bármilyen érték szerint lehet és szabad számítani, de mert az állam, a törvényhatóságok, a községek s a nyilvános számadástételre kötelezett intézetek csak koronaértékben számíthatnak, a magánforgalom is simulni fog az e részben kötelező intézkedésekhez.

A belügyminiszter 162,620/99. sz. a. kelt rendelete meghagyja a törvényhatóságoknak, hogy a koronaértékben való számításra idejében elkészüljenek és erre a nyilvános számadástételre kötelezett társulatokat és intézeteket is figyelmeztessék. Október 1-től kezdve pedig csak a koronaérték szerint

bélyegzett váltóúrlapok használhatók, a régi váltóúrlapokon kiállított váltók megleteztetnek, mintha megfelelő bélyeggel ellátva nem volnának. Az osztrák értéknek megfelelően bélyegzett váltóúrlapok kicserélési határideje 1899 évi szeptember 30-án járt le, de mivel e határidőről kevesen birtak tudomással a pénzügyminiszter a régi úrlapoknak ujjakkal becsérelésére nézve a határidőt valószínűleg meghosszabbítja.

A folyó év végével olyan bélyeges kincstári váltóúrlapok fognak forgalomba bocsáttatni, amelyek a váltó keltezésére szolgáló helyen az évszám „1...” (egy) számmal van jegyezve. A most forgalomban levő váltóúrlapok, a melyeken a kelet „18...” év számjellel van jelezve, amennyiben 1900. január 1-ig felhasználhatók nem volnának s a mennyiben a kicserélés egyéb kellékei meg vannak, már f. évi decz. 16-tól kezdve 1900. év február hó végéig „1...” év számjellelű váltóúrlapokkal kicserélhetők.

Az új koronátörvény rendelkezésével ellenkezik, ha a váltót koronáról állítjuk ki, és osztrák értékű „o. é.” jelzést teszünk az összeg után.

Végül az a kérdés merül fel: vajjon a jelenleg használatban lévő üzleti könyvek ujjakkal cserélendők-e fel, mely esetben a nyilvános számadásra kötelezett intézeteket jelentékeny újabb bélyegköltések terhelnék, avagy lehet-e az eddigi osztrák érték szerint vezetett könyvekbe 1900 évi január 1-től kezdve a tételeket koronaértékben bevezetni? Miután a könyvek összegrovatai nem változnak, vagyis az összeg bejegyzésére ezentúl is csak két alrót szükséges, nem szenved kétséget, hogy a meglévő üzleti könyvek továbbra is használhatók. Erre nézve azonban a teendők a következők: az év zártával leltározni kell s annak alapján a mérleg felállítandó és pedig osztrák értékben vezetendők át s innét szintén ezen értékben jutnak el a főkönyv ujonnan megnyitott számláira. Ugy a főkönyv, valamint egyéb üzleti könyvek azon lapjain, melyeken az 1900. évi bejegyzések kezdetüket veszik, az összegrovatok K (korona) és f (fillér) betűkkel jelölendők meg.

Ujdonságok.

Temetőben.

Már a levegőben érzik Halottaknapjának boros hangulata; a lombok a földön, az avar világa elérkezik. A lehullott levelek — az elmulásnak a megszokhatatlan bus jelképei — sajátságos érzelmeket ébresztenek bennem.

Nyomasztó hangulat vonul át a földön. Még két év, még két nap és aztán élünk egy estét a halottaknak. Egy napra elcsendesednek az ádáz küzdelmek, egy napra beborít mindent fátylával a borongó emlékezet, a halottakra való szomorú visszaemlékezés, egy napra itt hagyjuk a jelent minden sivárságával, rózsás reményeivel, mert megdönti minden hitünket, megdönti minden reményeinket a megváltozhatatlan mulandóság dermesztő tudata...

Néhány óra, mindössze csak ennyi, a mennyit hivatalosan lefoglal magának az elmulás. De ez a pár óra oly teljes, oly intenzív és oly szép — amikor a temető uralkodik...

Hideg, őszi szél sivit végig a temetőkert száraz fái között. A fákról halomszámra pereg a száraz levél.

A temető falain kívül még zug az élet. Az emberek sietnek, hisz oly rövid időre annyi tervet szövöget, bontogat a lélek, olyan előkészületeket tesz az életre, mintha az itt örökké tartana... Mindenik remél és siet. Gyorsan, előre, a cél messze van! És mily kevés, aki eléri...

A hajsa egy percze megszűnik...

Tegnap még egokbe szárnyaló merész vágyaink megszibadtak, lankadtan hullnak a porba s vezeklő szívvel, bűnbánó orcával borulunk kedveseinknek gyepes sirhalmára, erre a kiáltó bizonyosságára céljaink hiábavalóságának. Büszke sirkeresztek, bedőlt fejfák intenek bennünket a memento mori-ra s mi félelemmel borulunk le a halál nagysága előtt, semmisségünk lesújtó tudatában.

... Vigasztalom magamat.

— Ne rettegj, légy nyugodt. A sírok megnyílnak egykoron, mert van benned valami, ami nem láthat rothadást...

És e hit idővel még jobban erősödik. Mikor pedig a szenvedélyek az emberben már-már elcsitulnak és egy fájdalmas, csalódással teljes életpálya végén a szívből is kilobbannak az ábrándok: oh akkor

— Magda! Mi bajod? Miért sirsz álmodban?

Az ura szolt hozzá, de azért jó negyedóráig is eltartott, míg az asszony teljesen visszanyerte öntudatát. Addig szenvedélyes zokogással ölelte magához Lajost, és egyre csak azt hajtogatta:

— Álom volt! Ugy-e? Álom volt!

II.

Amit most mondok el, az már nem volt álom.

Tizenöt esztendővel később történt, hogy egyik fővárosi lovardában párbajban agyonlöttek egy urat. Inkább véletlen baleset volt mint tragédia, mert senki sem kívánta a halálát, még az ellenfele sem, aki harmincz lépésnyi távolságból irgalmatlan rosz pistolylyal lött rá. Egy vad tivornyán történt, hogy a két jó czimbora ellenségeskedésbe került, valami sáfránhaju szépség kedvéért. Mikor (inkább a világ, mint becsületük kedvéért) egymásra sütötték a pistolyukat, azzal a szándékkal tették, hogy aztán majd meg fogják egymást ölelni... A véletlen azonban másképp akarta és a győztes fél elszégyelte magát.

— Ezt igazán nem akartam... egy ilyen semmisség miatt! Most már szeretném, ha szegény Lajos inkább pofon vágott volna...

Pedig ezentúl következett csak a dolog kellemetlen része: a halott embert át kellett adni a családjának, a melylyel édeskeveset törődött életében, hogy legyen a ki gondoskodik róla a halála után.

A felesége, Magda, akiről azt beszéltek, hogy válni készül tőle, hosszabb idő óta már vidéken lakott a szüleinél, de a segédek táviratára azonnal fölutazott a fővárosba.

Az özvegyasszony sápadt arczczal és nedves szemmel lépett az ura koporsójához. Az emberi részvét csalta szemébe a könyveket, de nem a hitves gyásza. Ő özvegynek érezte magát már régóta, a mióta az ura a becsülésével együtt elvesztette a szerelmét is. Sőt, ha őszinte akart lenni az asszony, be kellett magának vallania, hogy nincs oka zugalódnia a Gondviselés ellen, mely egy fekete vonással befejezte Lajos erkölcsi csődjének zárószámását: fájdalmas megaláztatások szakadatlan soránál egyebet már nem várhatott volna tőle.

Egy imazsámolyt talált a koporsó lábánál, arra letérdepelt Magda és imára kulcsolta két kezét. De nem tudott imádkozni, inkább tenyerébe hajtotta arcát és elgondolkozott a multja fölött. Vajjon mivel szolgált rá arra, hogy annyira boldogtalan legyen? A mig az ura szerette — ami ugyan rövid ideig tartott — addig nemes volt, önzetlen és jóindulatu. Mikor aztán ráunt a felesége határtalan jóindulatára: sivárlelkűnek és önzőnek mutatta magát. Nem titkolta többet, hogy a fonyadó asszony már nem vonzza őt, ő pedig, mintha egyre fiatalodnék, szükségét érzi, hogy kitombolja ifju kedvét. Egy kényelmes teoriát csinált magának az udvarias férjéről és a türelmes feleségről... Oh, azzal az udvariasságával gyűlöltette meg magát végleg a lealázott asszonnyal!

Magda még ott térdepelt előtte. Azon járt az esze, hogy neki most meg kellene siratnia az urát és illendő volna, hogy nemcsak a ruháján, hanem a szívében is özvegyi gyászt viselne. De nem lehet! Ha könyezik, csak önmagát siratja meg. És amit a szívében érez, az nem gyász, hanem valami szomorú megkönnyebbülés, hogy elmúlt az örökös veszedelem, mely a családja nyugalomát és büszkeségét fenyegette...

Az özvegy aztán félénken oda lépett a koporsóhoz és habozva fölemelte a szemfödőjét. A halott arca megnyult kissé, sápadtabb is volt és jóval fiatalabbnak látszott. Éppen ilyen volt, ilyennek látta a felesége egyszer álmában, mikor átlött mellette hozták haza a vadászatról...

Az asszonynak hirtelen a fejébe szökött a vére, váratlanul megérintette megint az a szenvedélyes fájdalom, amelynek tengerében egykor álmában fúdoklott. Szédülés fogta el s miközben lehunyt szemmel támaszkodott a koporsójának, különös, zavaros vágy fogta el, amelyet halk szavakban rebegett el, mintha imádságot mondana:

— Oh add, nagy ég, hogy mindez csak álom legyen... Minden, a mi tizenöt esztendő óta történt, szörnyű álom... És édes valóság, hogy az én ifju uramat halva hozták haza az erdőből és én soha sem szünő könyárban kisírhatom utána a két szemem világát.

a lélek elkezd a hit szemével nézni és csodálatos dolgok szemhatára nyílik meg előtte.

Memento mori! — te vagy örök pointeje az ember tragédiájának. Annak a fenséges tragédiának, melynek neve: élet s melynek örökké küzdő hőse az ember; annak a tragédiának, melynek hőse csak küzd, de mindig elbukik, ki nem juthat győzelemre soha, mert pályája kezdetén, élete delén, dicsősége teljében, vagy gyszos bukásában egyaránt ott függ feje fölött Damokles kardjaként a Memento mori! . .

Memento mori! . . . Te örök pointeje az emberi tragédiának, légy áldva mégis! Büszke sirkeresztek, omladozó kripták, gyepes sirhantok és bedőlt fejfák, kiáltó bizonyosságai céljaink hiábavalóságának, semmiségünk lesújtó tudatában: köszöntlek benneteket.

Nem a kicsinyes félelemnek mottója az, hogy: emlékezzünk meg a halálról, hanem az enyhülésé, a vigasztalásé, mert felemel, vigasztal, bátorít az a tudat, hogy mindennek: hatalomnak, fénynek, nyomornak, szenvedésnek egyformán vége lesz egykoron, mert megjön az egyenlőség a halálban . .

És megvigasztal bennünket a ragyogó sugár, mely biztatón keresztül csillog a sir örök, mély éj-jelén: az újjászületés, a feltámadás. Oh! mily szomorú napja volna a tompa rezignációnak a halottak ünnepe, ha be nem világítaná örökmécs gyanánt a feltámadás!

Nem tavasszal, nem a természet ujjáébredésekor hiszünk legjobban a feltámadásban, ott tenyészik egy új élet virága a sirok között, a halottak országában. Ott fészkel be magát legerősebben szívünkbe az a tudat, hogy van élet még a siron túl is, új virág fakad a romokon . .

Legyen áldott a teremtő, aki úgy alkotta az emberi szívet, hogy az képielen hinni az örök mulásban. Nem hisz a szív az örök enyészetben: érzi, sejti, hogy muló csupán maga az anyag. Az emberi szem, bár látja a halál pusztító hatalmát, a lélek felujjong diadalmasan, mert érzi, hogy feltámad, érzi, hogy föltámad az ige, az eszme . .

És halottak napján, amidőn mindent beborít fátyolával a borongó emlékezet, a holtakra való szomorú visszaemlékezés, mikor lelkünk otthagyja a jelent minden sivárságával, otthagyja a jövőt rózsás reményeivel — nem változtatja meg hitünket a mulandóság dermesztő tudata.

Kedveseinkért hulló könyeinken át beragyog lelkünkbe a vigasztaló szírvány, hogy van élet még a siron túl is, új virág fakad a romokon: az eszme újjászületésének, a lélek feltámadásának örökzöld virága . .

Személyi hírek. *Hollaki* Árhurt, vármegyénk főispánját, Ó felsége 26-án, csütörtökön délelőtt magán kihallgatásán fogadta. — Dr. *Damokos* Andor alispán mintegy tíz napi távollét után pénteken, 27-én hazaérkezett s hivatalának vezetését még az nap átvette.

Szent Imre-ünnepély. A sz.-udvarhelyi r. kath. főgimnázium és finevelő intézet tanuló ifjúsága, védőszenztjének, Szent Imrének tiszteletére f. évi nov. hó 5-én diszünnepelet rendez a következő sorrenddel: 1. „Szeretlek édes Istenem“. Ismeretlen szerzőtől. Énekre alkalmazta Gál Sándor. Előadja a főgimn. vegyes kara. 2. Emlékbeszéd. Tartja Jánosy Béla VIII. o. t. 3. Intermezzo a „Paraszt becsület“-ből. Mascagnitól. Előadja az ifj. zenekara. 4. „Utolsó sor“. Várady Antaltól. Szavalja Csató Ernő VII. o. t. 5. Ének Szent Imréhez. Zsaskovszkytól. Énekl az ifj. vegyes kara. 6. „Matura előtt.“ Monolog. Irta Földes Imre. Előadja Diemár Kálmán V. o. t. 7. „Meine Königin“. Charlos Cortejuntól. Előadja az ifj. zenekara. 8. „Második asszony.“ Györy Vilmostól. Szavalja Podbrázky Ferencz VII. o. t. 9. „Rákóczy, Bercsényi emlékezete.“ Káldi „Kurucz dalok“-ból. Előadja az ifj. vegyes kara. Az ünnepély d. e. 9 órakor a plebánia templomban tartott ünnepélyes isteni tisztelet után, d. e. 10 órakor a főgimn. nagytermében folyik le.

Alispán és főjegyző választás. Háromszékvármegye törvényhatósági bizottsága a Gábor Péter halálával megürrült alispáni székbe Szentiványi Miklós főjegyzőt és ennek helyébe Vajna Miklós sepsi járási főszolgabíróvá választotta meg.

Erdélyi katolikus státus-gyűlés. Az erdélyi katolikus státus-gyűlését Kolozsvárt *Majláth* gróf pü-pök 25-én rövid beszéddel nyitotta meg. Az igazoló bizottság jelentése szerint megjelent 68 egyházi és 130 világi tag. Egyházi jegyzőnek Ujfalusi drt. választották, világi jegyzőnek Szamosi jános drt. Kornts Viktor gróf alelnök indítványára a pápának üdvözlő táviratot küldtek. A jelentés egyes pontjait

jelentősebb vita nélkül tudomásul vették. Délben a püspök ebédet adott. Estére érkezett Kolozsvára Schlauch biboros; Bubits és Meszelényi püspökök szintén ott vannak. Városunkból a gyűlésen *Ugron* Gábor, Dr. *Török* Albert, *Jung-Oseke* Lajos és *Szó* Gáspár gymn. igazgató jelentek meg.

Kinevezés. A kultusz miniszter *Séra* Kálmánt a helybeli kir. áll. főreáliskola internátusához felügyelőtanárrá kinevezte.

Hangverseny és táncmulatság. Az udvarhelyi ref. egyházmegye sz.-udvarhelyi főkkörének papi értekezlete alkalmából Parajdon, f. év okt. 30-án, a községháza nagytermében, a „Ref. papi árvák Szeretetháza“ javára tánczczal egybekötött estély rendeztetik. Az estély műsora: 1. Magyar dalárinduló, Huber K.-tól. Énekl a parajdi Dalegylet, — 2. Szaval Kun Sarolta k. a. — 3. Hegedű-solo, előadja Baczó Lajos ref. lelkész. — 4. Szaval Orbán József ref. lelkész. — 5. Magyar Rapsodia, Lisztől. Zongorán előadja Sebestyén Gabriella k. a. — 6. Oh, azok a klubok! Bohózat egy felvonásban. Irta Makai Emil, rendező Mekkey Péter. Személyek: Bacsó Ferencz, Folbert Miczi, Moldován Ödön, Dávidházi Vilma. — 7. Népdalegyveleg, énekl a parajdi Dalegylet. Táncz. Helyárak: körszék 60 kr, zártaszék 50 kr, állóhely 40 kr. Kezdeté fél 8 órakor.

Korcsolyaegyleti közgyűlés. A helybeli Korcsolyázó egyesület évi rendes közgyűlését ma délelőtt 11 órakor, Dr. Kovács Mór elnök ügyvédi irodájában tartja meg a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkár jelentése. 3. Pénztár vizsg. küldött biz. jelentése. 4. Választások. 5. Esetleges indítványok.

A képeslevelezőlapok megrendszabályozása. Az utóbbi időben oly nagy levelezőlapokat hoztak forgalomba, a melyek nem annyira levelezőlapoknak, mint inkább fali képeknek illettek be. Most a posta ezeket az óriási levelezőlapokat megrendszabályozza és kimondja, hogy azokat a belföldről külföldre vagy külföldről belföldre feladott levelezőlapokat, a melyek a 35 cm.-t meghaladják, postai csomagónként fogják kezelni a postahivatalok.

Meleg vacsora. A katonák meleg vacsorájáról van szó. A legénység már 1897. január elsejétől kezdve kétszer hetenként kap tápláló meleg vacsorát. A folyó évre szóló költségvetésben pedig egy-egy krajczár van számba véve fejenként pótlékl a legénysegi vacsora megjavítására azon az öt napon, a melyen eddig nem kapott vacsorát. A jövő évi költségvetésben, a mely négy milliót szán a katonatisztek fizetésének emelésére, a hadügyminiszter hir szerint még jobban gondoskodik a katonák vacsorájáról.

Lengyel Gizella, az „Előkelő világ“ szépirodalmi lap szerkesztője pénteken és szombaton városunkban időzött, hogy lapjának előfizetőket személyesen gyűjtson. A fáradhatatlan író szerkesztőségünkben bemutatva úgy a szerkesztésében megjelenő „Előkelő világ“, mint ugyancsak a szerkesztésében és kiadásában megjelenő „Királyné album“-ot s határozottan mondhatjuk, hogy azok úgy tartalmas, ügyes szerkesztésük, mint izléses kiállításuk folytán címzőkhöz egészen méltóak s valóban helyet követelhetnek magoknak minden uri család asztalán. *Lengyel* Gizella az ő kedves egyszerűségében megkapó egyénisége által szokatlan érdeklődést keltett föl maga s így művei iránt, ami neki szép számú előfizetőket biztosított. A mindenesetre eddig még szokatlan előfizető gyűjtést — mivel maga a szerkesztő teszi azt meg — az író a kellemessel is összekapcsolta, a mennyiben egyszersmind egy tanulmányutat is tesz.

Az aszfalt ügyhöz. Mint a legilletékesebb helyről értesülünk, a miniszter az aszfaltszerződést — tekintettel a Kossuth-utca feldult helyzetére — jóváhagyta s az a napokban csakugyan leérkezik onnan. Így tehát ez évben mégis be tudja fejezni a vállalkozó gyár a megkezdett munkálatokat.

Miniszteri elismerés. A m. kir. keresk. ügyi miniszter f. hó 19-én 62,410. sz. a. kelt magas rendeletével *Félegyházi* Antal, *Olasz* Gyula ev. ref. koll., *Gáspár* Balázs r. kath. főgimn. és *Barabás* Jenő áll. főreálisk. tanároknak a helybeli áll. ipari szakiskolában óraadótanári minőségben éveken át teljesített buzgó és hasznos működésükért teljes megelégedését fejezte ki.

A tüdőbajosok sanatoriuma javára a helybeli szakisk. tantestületében *Spaller* József tanár 10 frt 72 krt gyűjtött, amely összeg a „Budapesti Hírlap“ szerkesztőségéhez küldetett föl.

Opera-estély. *Sándorka* november 4-én, a Budapest-szálló éttermében opera-estélyt rendez a következő műsorról: 1. Nyitány „Profétából“ (Meyer-

beer). 2. Aida (Verdi). 3. Lohengrin (Wagner). 4. Seviliai borbély (Rossini). 5. Faust (Gounod). 6. Tell Vilmos (Rossini). 7. Költő és pór (Suppée). 8. Tannhäuser (Wagner). 9. A windsori vig nők (Nicolai). 10. Hunyadi László (Erkel). Kezdeté 8 órakor.

Agyonlőtte a barátját. *Gáspár* Izsák erdőőr e hó 20-án Sikaszóban valami semmiség felett összeszóllalkozott *Szegedi* Mózes földmivessel s felhevült állapotában őt agyonlőtte. A tettest letartóztatták.

Budapesti hírességek. Budapest székes főváros napról-napra csinosítja magát, mindenütt építenek, mindenütt dolgoznak, mintha csak Budapest készülődne a világkiállításra. Legújabbban is a főváros középületeinek száma egy szép, templommal szaporodott, amelyet a karmaliták rendje épített. A templom fölavatására a király és Mária Jozefa főhercegzaszony is Budapestre érkeztek. Ez volt a mult vasárnap eseménye és az *Ország-Világ*, e kiváló szépirodalmi hetilap sietett az ünnepről szép felvételeket készíttetni és azokat legújabb számában bemutatni. Ezzel is bebizonyította ez az ujság, hogy aktuális eseményeket gyorsabban és szebben egyik hetilapunk sem tudja mutatni. Karácsonyra díjtalanul pompás kiállítású almanachot küld előfizetőinek. Aki most egy negyedévre két forinttal előfizet, az a karácsonyi almanachot megkapja. Előfizetési pénzek az *Ország-Világ* kiadóhivatalába, hold-utca 7. sz. alá küldendők, amely kívánatra mutatványszámot ingyen küld.

Állami szubvenzió a vidéki szintársulatoknál. Körülbelül bizonyos már, hogy a vidéki szinpadokat is állami szubvenzióval fogják segíteni, de ez csak a rendezésre váró szinügyi kérdések szabályozása után történhetik meg. Hogy a vidéki szinpadok ebben az ügyben a kellő javaslatokat megtehessek, a belügyminiszterium felszólította az Országos Szin-egyesületeket, hogy a megfelelő alapszabályokat kellőképpen módosítsák. Épen ezért október 24-én 25- és 26-án orsz. gyűlés volt Budapesten, a hol minden vidéki szintársulat megbizottal képviseltette magát.

Színház.

Szombaton, 21-én, *A három Kázmér*, Beöthy László énekes vigjátéka került színre, botrányosan kevés számú közönség előtt. A szerepek eléggé kedvezően voltak megválasztva, de úgy látszott, mintha próba nélkül játszották volna, vagy legálább is úgy hatott a publikumra. *Cseréi* Irmának (Ulen Black) ez este is énekszámával meglehetősen sikere volt, s szerepét igen kedvesen és fiatalos bájjal játszotta meg. *Zöldi* Hermin, e gyöngéd kis énekesnő Margit szerepét alakította sok szeretetreméltósággal, azonban néha routin mentesen. *Pista Szitay* volt, míg az öreg Kázmért *Rákos* játszotta. *Hidassy* az amerikai zenebohócz szerepében nevette meg a közönséget. Az ansamble határozottan gyengének volt mondható, a minek oka a szerep nemtudásban rejlett, s egy párszor kinos perczeket okoztak ezzel.

Vasárnap, 22-én, délután zónaelőadásul *Peleskei notárius*, míg este rendes helyárrakkal *Géczy Gyimesi vadvirága* ment, mindkét előadás meglehetősen telt haz előtt. A darabot megnezni még *Csura* harangozóért is (*Makay*) érdemes volt. A Gyuri szerepét pedig *Szitay* játszotta meg. *Szitay*, ki a társulat tenorista énekes, ez alkalommal mutatkozott be csak igazán, és meglehet elégedve ez esttel, mivel a közönség is kegyeibe fogadta őt, aki már több alkalommal bebizonyította életrelvőségét. *Magdolna* szerepében *Zöldi* Hermin igen kedves volt, s énekszámaiért nyílt színen is hatalmas tapsot kapott. *Kellmes* volt *Mária* (*Cseréi* Irma) is. Hangja frissen csengett, deklamációja zeneileg is tiszta volt. Előadásában erőt és színt nyert az egész szerep. *Csura* és fia (*Hidassy*) pedig a derűtlenségről gondoskodtak, a mely elég tartósan is jelentkezett a közönség sorai között. Jó volt *Rákos* az Imre szerepében.

Kedden, 24-én, itt először a *Halóköcsik ellenőre*, kitűnő francia vigjáték ment. A darab címével sokat ígért, így hát a közönség is nagyobb számmal jelentkezett. A *Halóköcsik* ellenőre eltér azon vigjátékok és bohózatok sablonjától, a melyekben, úgy mint ebben, személyesrén, vagy két egyenű ember szereplésén fordul meg a bonyodalom. *Bisson* mesterileg használja ki körömpróbáig a helyzeteket, s oly elmesén, hogy az újabb bohózatírók közül talán senki sem. Mellékalakokat is szerepeltet, melyeknek a tulajdonképpeni cselekményhez ugyan kevés közük van, de mindannyi eredeti, mesterileg van megrajzolva. A vigjátékon a közönség, habár végtelen megértett azon a szereplők gyakorlati hibája — jól mulatott. Egy kissé vontatottan ment, a mennyiben a gyors cselekményű darabot nem tudták kellően érvényre emelni a szereplők. Az előadás lelke *Szitay* (Godefroid) volt, a ki ez alkalommal bebizonyította, hogy a színház első oszlopa. *Lőrinczy* Erzsike sikerrel és bájjal játszotta *Luciennét*, *Frank* Lenke jól Montepimé asszonyt, és kivülök még jók voltak *Keller*, *Geröffy*.

Szerdán, 25-én, *Lili* került színre, s habár a darabot már minden társulat is színre hozta itt, a közönség mégis elég élénken érdeklődött az iránt, hogy akit *Lili*, „imád, az egy tűzér, csak egy tűzér . . .“ *Lili* *Cseréi* Irma adta. A bohó álmat kergető bakfis leány ábrándja, az asszonyi szerelem drámája és az őz verőfénye mily subtilis finomságot igényel e nehéz szerep megjátszásához, *Cseréi* alakításában meggyőződhettünk. Játéka igen kedves és diszkrét volt. Alakításában volt egyéniség és eredetiség, a mi elég ritkaság. A tűzért *Szitay* adta elég jól, s a vicmet *Hidassy* játszotta meg elismerésemelőlőan.

A báró szerepe Makay kezében volt, aki igyekezett szerepének eleget tenni, ami sikerült is neki.

Csütörtökön, 26-án, Lőrinczy Erzsike jutalomjátékául Kossuth Lajos élettörténete, 4 felvonásos történelmi színmű ment. Ha Lőrinczy kisasszony tőlünk talált volna mégkérdezni, hogy valjon milyen darabot is válasszon jutalomjátékául, bizonyára semmi esetre sem ajánlottunk volna történelmit, mivel ismeretes közönségünknek azok iránti közömbössége, ha mindjárt maga Jókai is írja, tehát mennyivel inkább nem csodálkozunk azon, ha erre az ismeretlen szerző, ismeretlen darabjára egyáltalán nem volt kíváncsi. Természetesen azt üres ház előtt játszották el. Azonban nem hagyhatjuk szó nélkül azt, hogy a jutalmazandó ilyen izléstelenséggel választotta légyen meg jutalomjátékát, a melyben absolute semmi komolyabb, Kossuthot érdeklő momentum nincsen s az egész csak bosszantó parodiája az akkori időknek, de kiváltképp Kossuth működésének. Igen valószínűnek találjuk azt, hogy Lőrinczy kisasszony is csak azért tette azt, mivel tudta, hogy azt itt megelőzőleg nem adták — (kinek is lett volna kedve azt színrehozni?) — no meg azért is, hogy szerepében honvédtiszti ruhát is ölthet magára, a mit azonban otthon is megtehetett volna, s nem gyötörte volna agyon a jelenlétet. Nem kifogásoljuk a kisasszony játékát, mivel a legcélszerűbb drámai jelenetet is igyekezett a legjobban játszani meg, azonban az egyes alakok összjátéka a lehető leggyengébbnek volt mondható, mivel kiértelt játékukon,

hogy még maguk a színészek is hol restelték, hol meg kinevelték a lehetetlenségekkel telt darabot. Kossuthot Szitay, Horgáth Istvánt Keller, Lászlót Makay játszotta, s a körülményekhez képest kevés kifogásolási valóval Erzsike szerepét Lőrinczy Erzsike igen jól interpretálta, a mennyiben azt szerepe megengedte, s játékaival úgy nyíltzinen, mint felvonások végével tapsot is aratott.

Pénteken, 27-én, Csepreghy Ferencnek Piros bugyeláris cz. népszínműve, mint a tanuló ifjuság részére kitézött második darab, került színre. Körülbelül 250 tanuló lehetett az előadáson jelen. Ezt megelőzőleg Gáspár István r. k. főgymnasiunai tanár igen gondosan szerkesztett és lelkes hangon előadott beszédben ismertette a művet a szerkezet, meseszöve, az alakok jellemzése és a költői igazságszolgáltatás alkalmazásának szempontjából. Az ifjuság ezen ismertető szavak után nemcsak több figyelemmel kísérhette a darab menetét, hanem tényleg mélyebben véshte be lelkébe az egész benyomást — A siker oroszlanrészé Zöldi Hermin (Zsofi) és Szilay Lászlót (Csillag Pál huszármester) illeti meg. Mindketten igen jól állották meg helyüket és lelkes tapsra ragadták a fogékony tanulócsereget. Zöldi Hermin ugy a játék kerekdedége, mint énekének fülbemászó hatása révén vitva ki magának a kérdéselt tetszésnyilatkozásokat; Szitay meg szintén ügyesen játszott és jól énekel. Romváry Lajos a Török Mihály bíró szerepét kellő sikerrel juttatta érvényre. Makaynak is kijutott a

tapsból, a mire az által szolgáltatott okot, hogy Dona Gyurka gulyásbojtárt eleven temperamentummal alakította. A többiek is több-kevesebb sikerrel feleltek meg feladatuknak. Az összjáték azonban itt-ott nélkülözötte a kellő folyamatosságot, a minnek az az oka, hogy a darab nem volt kellő mimitiozítással begyakorolva, és az egyes szereplők nagyon is a sugólyuk felé kacsintgattak.

Tegnap, szombaton Honthy háza került színre.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Haszonbérbe adó birtok.

Tamás Károly kir. ítélő táblai bíró tulajdonát képező, Bethlenfalva községében levő belső telek 1900. évi április hó 24-től haszonbérbe kiadó.

A feltételek Dr. Kovács Mór sz.-udvarhelyi ügyvédnél megtudhatók.

Az 1895. évi cairaól s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve.

Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen csúszos bántalmi, u. m. köszvény, csusz, reuma, ischiás, asthma stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültebb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten:

Török József ur gyógyszerárában, Király-utca 12. és dr. Egger A. ur gyógyszerárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában, valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Ugyintén Székely-Udvarhelyen: SOLYMOSSY JÁNOS gyógyszerésznél. Székely-Keresztúron: Baumgärtner Károlynál.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben 1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a következő

Kézpénzben fizetendő	Jutalom nyerem. á	Korona
1	60000	60000
1	40000	40000
1	20000	20000
2	10000	10000
1	9000	9000
1	8000	8000
1	7000	7000
2	6000	6000
1	4000	4000
5	3000	3000
1	2500	2500
7	2000	2000
3	1500	1500
31	1000	1000
67	500	500
3	300	300
432	200	200
763	100	100
1238	50	50
90	00	00
31700	200	200
3900	170	170
4900	130	130
50	100	100
3900	80	80
2900	40	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000	

Az ötödik nagy m. kir. osztályorsjáték nemsokára ismét kezdődik és 100,000 sorsjegyre újból 50,000 nyeremény jut vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak. Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben egy millió korona

Szives mielőbbi megrendeléséknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	I. o. eredeti sorsjegyet	6.-
" fél	I. o. "	3.-
" negyed	I. o. "	1.50
" nyolczad	I. o. "	-75

küldünk szét utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál a budapesti megjelenhetnek.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban f. é. november hó 16 és 17-ig hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztályorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt több mint két millió koronát.

Az Árpád-utcában egy kőház eladó. All 4 szoba, 2 konyha, kamara és jó 3 pinczéből. Értekezni lehet: Kassay F. Ákosnál.

Rendelőlevél levágandó. TÖRÖK A. és TARSÁ uraknak Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztályorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget frt { utánvételezni kérem. postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím {

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPPELLER

Linimentum Capsici compositum.

Ezen hirtűves háziser allentált az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik köszvény, csúsz, tag-szagatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakraiban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyaktorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekbeni árban majdnem minden gyógyszerárában készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több ki-sőbbirtékú utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter özégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csás. és kir. udvari szállítók, EUDOLSTADT (Thüringia).

M. kir. államvasútak.

Téli menetrend.

Érvényes 1899. október 1-étől.

V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.	V.-v.	Gy.-v.	Sz.-v.	V.-v.
715			300	ind. Székely-Udvarhely érk.	159		620
731			316	Bikafalva	140		601
743			329	Bögöz	127		547
807			354	N.-Galambfalva	110		530
823			411	Bethfalva	1241		501
831			421	Székely-keresztur	1232		458
848			438	Ujszékely	1203		429
902			454	érk. Héjjasfalva ind.	1148		414
909			1025	Brassó		209	800
921			504	ind. Héjjasfalva érk.	1112		403
951	553	1140	532	Segesvár	1051		340
	654	101		érk. K.-Kapus ind.	945		213
	656	419		N.-Szeben			
	849	125		ind. K.-Kapus érk.	943		158
	849	433		érk. Kocsárd ind.	752		1054
		1030		M. Vásárhely	1030		115
	854	443		ind. Kocsárd érk.	750		1042
	1046	645		Kolozsvár	555		833
	231	1117		Nagy-Várad	211		342
	750	620		érk. Budapest ind.	915		830

Az indulási és érkezési idők középeurópai időre vonatkoznak.

Az éjjeli idő esti 600 órától reggeli 550 perczig, a perczeket jelző számjegyek aláhuzásával vannak kitüntetve.

Utányomat nem díjaztatik.